

XXVIII.

Forslag til Lov

om

Skibsafgiften.

(Som vedtaget ved 3die Behandling i Landstinget den 15de December 1871.*)

§ 1.

I indenrigsk Fart o: Farten fra Sted til Sted i Tolddomraadet, — herunder Fart fra og til Fiskeri, Sandgravning o. desl. under sammes Kyster, — erlægges ingen Skibsafgift.

Som indenrigsk Fart behandles: Farten paa og fra Færøerne, Island, Grønland, de dansk-vestindiske Der, saavel som Farten til og fra Fiskeri i aaben Sø, naar det alene er Fangsten derfra, som hjembringes.

§ 2.

I anden Fart end den ovennævnte erlægges saavel ved Indklarering som ved Udklarering, med de nedenfor nævnte Undtagelser, en Skibsafgift af 24 β . for hver Ton, som det Løsfede eller ladede Gods bestøver.

Upriviligerede Staters Skibe erlægge i Farten til og fra Steder i Europa Skibsafgiften med et Tillæg af 50 pCt.

§ 3.

Naar et Skib paa samme Reise dels i den i § 1 dels i den i § 2 omhandlede Fart, erlægges Skibsafgiften kun for det Gods, der føres i sidstnævnte Fart.

§ 4.

Skibsafgiften erlægges ifkun for det Gods, der virkelig lades eller løses her i Landet. Herunder er dog ikke indbefattet Skibets Proviant og andre Gjenstande til Brug ombord i Skibet paa dets paagældende Reise, t. Ex. Stenkul i Dampskibe og Redskaber til Fiskefangst.

Godset ansættes til Tons efter det af Tolldbestyrelsen udfærdigede Bestvningsreglement, saaledes at i inret Tilfælde et større Tonstal kan beregnes end det, hvortil Skibet er maalt, og at der, saalænge Skibets fulde Drægtighed efter Maalebrevet ikke er naaet (hvilken ellers bliver at tage til Følge, om den endog lyder paa Brøl-Tons), kun regnes efter fulde Tons idet under $\frac{1}{2}$ Ton ikke regnes, og $\frac{1}{2}$ Ton eller derover regnes som en Ton.

Til Dækslast tages der kun Hensyn, forsaavidt Lasterummet under Dækket ikke er fuldt bestuvet med Varer, hvoraf Skibsafgift erlægges.

Naar der i Tilfælde, hvor Lasten dels er afgiftspligtig, dels er afgiftsfri (§§ 3 og 8),

*) Jfr. Tillæg A. Sp. 1617 fg.

Vedtagne Lovforslag m. m. 1871.